

Ресурсен център Европа

С подкрепата на
програма "Еразъм+"
на Европейския съюз

21 ноември 2020

КАЗУСЪТ „ФРАНКОВИЧ“ И ОТГОВОРНОСТТА НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ НА ЕС

THE CASE „FRANCOVICH“ AND THE LIABILITY OF THE EU MEMBER-STATES

проф. д-р ИНГРИД ШИКОВА,
Катедра „Европеистика“,
Софийски университет „Св. Климент Охридски“

Abstract

This case became known as the principle of state liability or the "Frankovic rule" in European Union law. EU Member States are responsible for complying with European legislation and for transposing the provisions of the directives of the European Union into their national legislation within the deadline. The Italian government had breached its obligations and was liable to compensate the workers' loss resulting from the breach.

През 1980г. в законодателството на ЕС е приета Директива 80/987/ЕИО¹, която цели да осигури на работниците и на служителите защита и гаранции за изплащането на възнагражденията им в случай на неплатежоспособност на техния работодател. Държавите членки са задължени да въведат в националното си законодателство разпоредбите на тази Директива в срок до 23 октомври 1983 год.

Какво се случва в Италия в началото на 90-те години на 20-ти век?

Г-н Андреа Франкович е служител в дружеството „CDN Elettronica SnC“ гр. Виченца/Италия. За положения от него труд фирмата не му изплаща цялото дължимо възнаграждение, а само отделни малки суми. След като изчаква няколко години да получи възнаграждението си, той предявява иск пред местния италиански съд. Съдът осъжда предприятието да му заплати приблизително 6 милиона италиански лири.

Междувременно фирмата обявява несъстоятелност. Оказва се в невъзможност да заплати на г-н Франкович определената от съда сума. На негови запитвания той получава отговор, че вероятността да получи средствата е минимална, тъй като ликвидаторите на дружеството съобщават, че не са останали пари.

В тази почти безнадеждна ситуация г-н Франкович не спира и не се отказва да търси своите права.

Той отново предявява иск – този път да получи от италианската държава средствата, които му се полагат и които италианският съд е определил, като този път се позовава на Директива 80/987ЕИО, осигуряваща гаранции на работниците и на служителите за изплащане на дължимите от работодателя възнаграждения в случай на обявяването на фалит.

¹ Директива 80/987/ЕИО на Съвета, приета през 1980 год. е първата директива относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател. Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 год. е актуалната към настоящия момент в тази област.

Оказва се обаче, че Италия не е изпълнила своето задължение и не е въвела разпоредбите на Директивата 80/987ЕИО в националното законодателство в посочение срок.

Съдът на Европейския съюз дава мнение, че държавата-членка на ЕС, която не е изпълнила изискването за въвеждане на разпоредбите на европейска директива в националното законодателство и с това е причинила вреда, носи отговорност. Затова той постановява:

- Италианското правителство е нарушило задълженията си и е длъжно да компенсира загубата на работниците в резултат на нарушението.

- Съществува причинно-следствена връзка между провала на държавата да приложи Директивата 80/987ЕИО и претърпяната загуба от г-н Франкович. Италия като държава-членка на ЕС не е изпълнила своето задължение да въведе разпоредбите на Директивата, от което следва да поправи вредите, нанесени в случая на г-н Франкович.

Този случай става известен като принцип на държавната отговорност или „*правилото Франкович*“ в правото на Европейския съюз.

Да се запомни:

- Държавите членки на ЕС носят отговорност за спазване на правото на ЕС.
- Държавите членки на Европейския съюз са задължени да въведат разпоредбите на директивите на Европейския съюз в националното си законодателство в определения в тях срок.
- Ако държава членка не е изпълнила задължението си да въведе в националното си законодателство определена директива и поради това са причинени вреди на гражданите, тя е длъжна да поправи вредите.
- Гражданите на Европейския съюз трябва да познават правата си, които им предоставя европейското законодателство и да ги защитават.